

Nechaj si umyť nohy alebo umývať???

Napísal Hanka Švecová
Utorok, 26 Marec 2013 21:00

Vrátim sa ešte ku včerašiemu umývaniu nôh. Už ste si nechali umyť nohy? Aká bola voda? Teplá či studená? Prebralo vás to? Bolo to niečo príjemné, alebo skôr nepríjemné? Už ste si ich nechali pobozkať od Ježiša? Môže sa to niekomu zdať prehnané, ale nehovorím to preto, aby sme si z Písma, náboženstva a viery urobili nejaké snívanie a žili len v predstavách, ale preto, že i takáto konkrétna predstava a zapojenie sa do deja nám pomôže hlbšie prežiť Ježišovu prítomnosť a takáto meditácia s konkrétnou predstavou, s konkrétnou situáciou, tým, že vo svojej predstave môžem byť účastný tejto silnej udalosti (a nielen tejto, ale ktorejkoľvek), ktorú Ježiš urobil, mi môže zmeniť pohľad na život, na vieru, na Ježiša a môže ma inšpirovať k ďalšiemu „umývaniu nôh“ mojich súčasníkov. My sa nemusíme teraz skláňať a povedať: „Brat môj, nechaj, nech ti umyjem nohy.“ Asi by sme pôsobili veľmi divne a boli by sme naozaj riadni podivíni. Kde sú tie nohy, čo sú tie nohy, ktoré mám umyť? Vieme, že nohy po celom dni zapáchajú. A práve „zápach“ vecí, ktoré mi v živote „nevoňajú“ sú tými nohami, ktoré mám umyť. Umývanie je služba. Jedna vec je nechať si umyť nohy a druhá vec, umývať nohy. Oba úkony vyžadujú obrovskú dávku pokory a oba úkony majú svoj čas. Je čas umyť nohy a čas nechať si umyť nohy. A to sa musí človek naučiť rozoznávať. Kedy má byť človek Ježišom a kedy učeníkom.